

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2013. május 15.*

„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — A játékokban található antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében meghatározott határértékek — A német hatóságok által közölt, ezen anyagok határértékeinek fenntartására vonatkozó összes nemzeti rendelkezés jóváhagyásának Bizottság általi megtagadása — Ideiglenes intézkedések iránti kérelem — Elfogadhatóság — Sürgősség — Fumus boni iuris — Az érdekek mérlegelése”

A T-198/12. R. sz. ügyben,

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselek: T. Henze és A. Wiedmann, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: M. Patakia és G. Wilms, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a német hatóságok által közölt, a játékokban található antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében meghatározott határértékre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek a Törvényszék érdemi határozathozataláig történő fenntartásának ideiglenes jóváhagyására irányuló kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést

Az eljárás tárgya

- 1 A jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem a Németországi Szövetségi Köztársaság által közölt, a játékokban található antimon, arzén, bárium, ólom és higany, nitrózaminok és nitrozálható anyagok tekintetében meghatározott határértékeknek a játékok biztonságáról szóló, 2009. június 8-i 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 170., 1. o.) hatálybalépésének időpontját meghaladó fenntartására vonatkozó tagállami rendelkezésekről szóló 2012. március 1-jei C (2012) 1348 végleges bizottsági határozatra (a továbbiakban: megtámadott határozat) vonatkozik.
- 2 A megtámadott határozatban az Európai Bizottság a nitrózaminok és nitrozálható anyagok tekintetében helyt ad a német kormány által az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése alapján hozzá benyújtott, a fent említett nehézfémek határértékeire vonatkozó nemzeti rendelkezések fenntartására irányuló

* Az eljárás nyelve: német.

kérelemnek. Az ólom, a bárium, az arzén, az antimon és a higany – a játékok biztonságára vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. május 3-i 88/378/EGK tanácsi irányelv (HL L 187., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 9. kötet, 240. o.; a továbbiakban: a játékokról szóló régi irányelv) által meghatározott értékeknek megfelelő – határértékei tekintetében a Bizottság lényegében elutasította a német kormány kérelmét, és úgy határozott, hogy a jövőben a 2009/48 irányelv (a továbbiakban: a játékokról szóló új irányelv) által meghatározott határértékeket kell alkalmazni.

Jogi háttér

Az elsődleges jog

- 3 Az EUMSZ 114. cikk (1)–(7) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a 26. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni. Az Európai Parlament és a Tanács [...] elfogadja azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

[...]

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírányzott, az egészségügyre, a biztonságra, a környezetvédelemre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó javaslataiban a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre. Az Európai Parlament és a Tanács saját hatáskörén belül szintén törekszik e célkitűzés megvalósítására.

(4) Ha valamely harmonizációs intézkedésnek az [...] elfogadását követően egy tagállam a 36. cikkben említett lényeges követelmények alapján [...] szükségesnek tartja nemzeti rendelkezések fenntartását, ezekről a rendelkezésekről és a fenntartásuk indokairól értesíti a Bizottságot.

[...]

(6) A Bizottság [a (4) bekezdésben említett értesítésektől számított] hat hónapon belül a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket jóváhagyja, vagy elutasítja, miután ellenőrizte, hogy az érintett rendelkezések nem képezik-e a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközét vagy a kereskedelem rejtett korlátozását, valamint hogy nem jelentenek-e akadályt a belső piac működésében.

Amennyiben a Bizottság e határidőn belül nem hoz határozatot, a [(4) bekezdésben említett] nemzeti rendelkezéseket jóváhagyottnak kell tekinteni.

Ha az ügy összetettsége indokolja, és az emberi egészséget fenyegető veszély nem áll fenn, a Bizottság értesítheti az érintett tagállamot arról, hogy az ebben a bekezdésben említett határidő legfeljebb további hat hónappal meghosszabbítható.

(7) Ha a (6) bekezdés alapján egy tagállamnak engedélyezték valamely harmonizációs intézkedéstől eltérő nemzeti rendelkezések fenntartását vagy bevezetését, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja, hogy javasolja-e az adott intézkedés kiigazítását.”

A másodlagos jog

A játékokról szóló régi irányelv

- 4 A játékokról szóló régi irányelv a 2. cikkének (1) bekezdésében előírta, hogy a játék csak akkor hozható forgalomba, ha nem veszélyezteti sem használói, sem harmadik személyek biztonságát vagy egészségét, amennyiben rendeltetésszerűen vagy előre látható módon használják, szem előtt tartva a gyermekek szokásos viselkedését. Abban az állapotban, amelyben forgalomba hozzák, figyelembe véve az előre látható és szokásos használati idejét, a játéknak meg kell felelnie az ezen irányelvben megállapított biztonsági és egészségügyi feltételeknek.
- 5 A játékokról szóló régi irányelv („A játékok alapvető biztonsági követelményei” című) II. melléklete („Sajátos kockázatok” című) II. részének („Kémiai tulajdonságok” című) 3. pontja az anyagok, különösen az antimon, az arzén, a bárium, az ólom és a higany biológiai hozzáférhetőségének mértéke szempontjából elfogadható napi határértékeket ír elő. A biológiai hozzáférhetőség határértéke egy vegyi anyagnak azt a legnagyobb elfogadható napi mennyiségét fejezi ki, amelyet az emberi test a játék használatából kifolyólag felszívhat és biológiailag fel tud dolgozni. A biológiai hozzáférhetőség határértékei nem tesznek különbséget a játékok anyaga szerint. Az említett irányelv II. melléklete II. része 3. pontja 2. alpontjának első mondata többek között az alábbi határértékeket határozza meg, amelyek az anyagok biológiai hozzáférhetőségének maximális napi mennyiségét fejezi ki µg-ban: antimon: 0,2; arzén: 0,1; bárium: 25,0; ólom: 0,7 és higany: 0,5. A nitrózaminok és a nitrozálható anyagok tekintetében a játékokról szóló régi irányelv egyáltalán nem ír elő határértéket.
- 6 Az Európai Szabványügyi Bizottság ennek alapján dolgozta ki a Bizottság megbízásából az EN 71-3 „Gyermekjátékok biztonsága” harmonizált európai szabványt (a továbbiakban: EN 71-3), amely a biológiai hozzáférhetőség határértékeiből a játékok anyagai tekintetében „kioldódási határértékeket” vezet le, és leírja azok meghatározásának eljárását. A kioldódási határérték a vegyi anyag azon legnagyobb elfogadható mennyiségét adja meg, amely kioldódhat, azaz a termékből kiválhat, és például behatolhat a bőrbe vagy a gyomornedvekbe kerülhet. Amennyiben betartják az EN 71-3 előírásait, azt egyidejűleg a játékokról szóló régi irányelv által előírt, biológiai hozzáférhetőségre vonatkozó határértékek betartásának is kell tekinteni. Az EN 71-3 többek között az alábbi kioldódási határértékeket írja elő: antimon: 60 mg/kg; arzén: 25 mg/kg ; bárium: 1000 mg/kg; ólom: 90 mg/kg és higany: 60 mg/kg.

A játékokról szóló új irányelv

- 7 2003-ban a Bizottság a játékokról szóló régi irányelv felülvizsgálatáról határozott. A Bizottság, miután több projekt keretében számos konzultációt folytatott szakértőkkel, 2008 elején benyújtotta a játékok biztonságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot, amelyet a Tanács 2009. május 11-én jóváhagyott, bár a német kormány ellenezte azt, és 2009. június 18-án a játékokról szóló új irányelvként elfogadott. Ezen irányelv („Különleges biztonsági követelmények” című) II. melléklete („Kémiai tulajdonságok” című) III. részének 13. pontja konkrétan meghatározza a kioldódási határértékeket. Ez az irányelv már különbséget tesz a játékok anyaga három típusa között, aszerint hogy az anyag „száraz, törekeny, porszerű vagy hajlékony”, „folyékony vagy ragadós”, avagy „lekapart”.

- 8 A játékokról szóló új irányelv II. melléklete III. részének 13. pontja így az alábbi kioldódási határértékeket írja elő:

Elem	Mg/kg száraz, törékeny, porszerű vagy hajlékony játéanyagokban	Mg/kg folyékony vagy ragadós játéanyagokban	Mg/kg lekapart játéanyagokban
Antimon	45	11,3	560
Arzén	3,8	0,9	47
Bárium	4500	1125	56 000
Ólom	13,5	3,4	160
Higany	7,5	1,9	94

- 9 A játékokról szóló új irányelv 54. cikke azt a kötelezettséget rója a tagállamokra, hogy hatályba kell léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ennek az irányelvnek 2011. január 20-ig megfeleljenek, és e rendelkezések alkalmazását 2011. július 20-tól kell kötelezővé tenniük. Ugyanakkor az 55. cikk kivételt tartalmaz, amelynek értelmében a játékokról szóló régi irányelv II. melléklete II. részének 3. pontja csak 2013. július 20-tól veszti hatályát. A játékokról szóló régi irányelv szerinti biológiai hozzáférhetőségi határértékek, továbbá az azokból a játégyártásban felhasznált anyagokra, különösen az antimonra, az arzénre, a báriumra, az ólomra és a higanyra vonatkozóan levezetett kioldódási határértékek tehát 2013. július 20-ig hatályosak maradnak.
- 10 A német kormány álláspontja szerint a játékokról szóló új irányelv 55. cikke *lex specialis*ként eltérést enged az 54. cikktől úgy, hogy – véleménye szerint – a jelen ügyben érintett rendelkezést, azaz az említett irányelv II. melléklete III. részének 13. pontját csak 2013. július 20-áig kell átültetni. A Bizottság ezzel szemben úgy véli, hogy a játékokról szóló új irányelv 54. cikke szerinti átültetési határidőt kell alkalmazni azon nehézfémekre is, amelyek a jelen jogvita tárgyát képezik. Az 55. cikk kizárólag gazdasági érdekből írja elő a 2013. július 20-án lejáró határidőt, amelyen belül gyárthatók és forgalomba hozhatók azok a játékok, amelyeknek a kémiai tulajdonságai megfelelnek a játékokról szóló régi irányelv követelményeinek. E rendelkezés célja nem az, hogy a tagállamoknak hosszabb átültetési határidőt biztosítson.

A német nemzeti jog

- 11 A játékokról szóló régi irányelvet a német nemzeti jogba 1989-ben rendelettel ültették át. Az átültető rendelet a játékokról szóló régi irányelvnek a biológiai hozzáférhetőség határértékeit többek között öt nehézfém – az antimon, arzén, bárium, ólom és higany – tekintetében meghatározó II. melléklete által előírt biztonsági követelményekre hivatkozik.
- 12 A német nemzeti jogot a játékokról szóló új irányelv 2011-es kihirdetéséből eredő új helyzethez igazították. Ugyanakkor a fent említett öt nehézfém határértékei tekintetében semmilyen módosításra nem került sor, mivel a játékokról szóló régi irányelv II. melléklete III. részének 3. pontja továbbra is hatályban maradt. A Bizottság ezen okból 2012. november 22-i felszólító levelével az EUMSZ 258. cikk alapján a játékokról szóló új irányelv átültetésének részleges elmaradása miatt kötelezettségzegési eljárást indított a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen. A német kormány 2013. március 21-i levelében válaszolt a felszólításra, amelyben vitatta, hogy bármilyen kötelezettségzegést is elkövetett volna, tekintve hogy a játékokról szóló új irányelv II. mellékletének III. része csak 2013. július 20-ától hatályos.

A tényállás és az alapeljárás

- 13 A német kormány 2011. január 18-i levelében kérte a Bizottságtól, hogy – az EUMSZ 36. cikkel együttesen alkalmazott EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése alapján – hagyja jóvá az antimon, arzén, bárium, ólom és higany (a játékokról szóló régi irányelv II. melléklete II. része 3. pontjának megfelelő) határértékeire, valamint a nitrózaminok és nitrozálható anyagok határértékeire vonatkozó nemzeti rendelkezéseinek fenntartását 2013. július 20-át követően is, tekintve hogy e rendelkezések a gyermekek egészségének magasabb szintű védelmét biztosítják, mint a játékokról szóló új irányelv. A német kormány különösen az ez utóbbi által a lekaparható játékok esetében előírt kioldódási határértékekre hivatkozott. A német kormány véleménye szerint az antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében az EN 71-3 határértékeivel való összehasonlítás azt mutatja, hogy – amint az az alábbi táblázatból is kitűnik – a jövőben alkalmazandó kioldódási határértékek magasabbak:

Elem	A játékokról szóló régi irányelv biológiai hozzáférhetőségi határértékeit átszámító EN 71-3, mg/kg (a nemzeti jogba átvett szabvány)	Új játékokról szóló irányelv, mg/kg
Ólom	90	160
Arzén	25	47
Higany	60	94
Bárium	1000	56 000
Antimon	60	560

- 14 A német kormány úgy érvel, hogy jöllehet, az összehasonlítás csak a „lekapart játékanyag” kategóriára vonatkozó értékekre korlátozódik, ez az összehasonlítás önmagában, a másik két kategória figyelembevétele nélkül is elegendő annak bizonyításához, hogy a játékokról szóló új irányelv rendelkezéseinek alkalmazása a nehézfémek elfogadható kioldódása mértékének egyértelmű növekedéséhez vezet. Az említett irányelv nem határozta meg világosan, hogy a három kategória kioldódási határértékei hogyan aránylanak egymáshoz. Abból az elvből kell tehát kiindulni, hogy a megjelölt mennyiség mindegyik kategóriából naponta kioldódhat. A kioldódási határértékeket következképpen halmozottan és összeadóva kell értékelni a nehézfémeknek való kitettség meghatározásához abban az esetben, ha a gyermek ugyanazon a napon mindhárom kategóriába tartozó játékkal érintkezésbe kerül.
- 15 A Bizottság a 2012. március 2-án közölt megtámadott határozatban a nitrózaminok és nitrozálható anyagok tekintetében teljes mértékben helyt adott a német kormány kérelmének. A bárium és az ólom tekintetében azonban csak „az új határértékeket előíró új uniós jogszabályok hatálybalépéséig [...], de legfeljebb 2013. július 21-ig” adott helyt annak. Az antimon, az arzén és a higany vonatkozásában a Bizottság viszont elutasította a kérelmet.
- 16 A Törvényszék Hivatalához 2012. május 14-én benyújtott keresetlevelével a német kormány a megtámadott határozat annyiban való megsemmisítésére irányuló keresetet terjesztett elő, amennyiben a Bizottság elutasította az antimon, az arzén és a higany határértékeire vonatkozó nemzeti rendelkezések fenntartására vonatkozó kérelmet, és e rendelkezések fenntartását a bárium, valamint az ólom tekintetében csak 2013. július 21-ig hagyta jóvá.

- 17 A Törvényszék Hivatalához 2013. február 13-án benyújtott külön beadványában a német kormány a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztette elő, amelyben lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék elnöke:
- ideiglenesen hagyja jóvá az antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében meghatározott határértékekre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek a Törvényszék érdemi keresetről való határozathozataláig történő fenntartását;
 - másodlagosan kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy ideiglenesen hagyja jóvá az említett nemzeti rendelkezéseket a Törvényszék érdemi keresetről való határozathozataláig.
- 18 A Bizottság az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre tett, a Törvényszék Hivatalához 2013. február 28-án benyújtott észrevételeiben azt kéri, hogy Törvényszék elnöke:
- nyilvánítsa a kérelmet elfogadhatatlannak, másodlagosan pedig megalapozatlanként utasítsa el azt;
 - amikor a Törvényszék az alapeljárásban a költségekről határoz, kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot az ideiglenes intézkedés iránti eljárásból eredő többletköltségek viselésére.
- 19 A német kormány 2013. március 14-i beadványában válaszolt a Bizottság észrevételeire. A Bizottság 2013. március 27-i beadványában foglalt állást ezzel kapcsolatban.

A jogkérdésről

- 20 Egyrészt az EUMSZ 278. és az EUMSZ 279. cikkéből, másrészt pedig az azzal összefüggésben értelmezett EUMSZ 256. cikk (1) bekezdéséből következik, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró, ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja, elrendelheti a megtámadott aktus végrehajtásának felfüggesztését, vagy elrendelheti a szükséges ideiglenes intézkedéseket.
- 21 Az Törvényszék eljárási szabályzata 104. cikkének 2. §-a akként rendelkezik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben meg kell jelölni a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. Ekképpen az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csak akkor rendelheti el a végrehajtás felfüggesztését és az ideiglenes intézkedéseket, ha azok szükségességét a ténybeli és jogi alapok első látásra valószínűsítik (*fumus boni iuris*), és azok olyan értelemben sürgősek, hogy a kérelmező érdekeiben bekövetkező súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához az szükséges, hogy azokat már az alapkeresetről való döntés előtt elrendeljék, és már ekkor kifejtsék hatásukat. Az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak adott esetben szintén mérlegelnie kell a fennálló érdekeket (lásd a Törvényszék elnöke T-393/10. R. sz., Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság ügyben 2011. április 13-án hozott végzésének [EBHT 2011., II-1697. o.] 12. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 22 Ezen együttes vizsgálat során az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az ügy jellegzetességeire tekintettel szabadon határozza meg e különböző feltételek vizsgálatának módját és rendjét, minthogy semmilyen jogszabály nem ír elő számára előre meghatározott vizsgálati módot az ideiglenes intézkedés szükségességének értékeléséhez (lásd a fent hivatkozott Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés 13. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 23 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy ítéli meg, hogy az ideiglenes intézkedés iránti jelen kérelem elbírálásához szükséges valamennyi adat a rendelkezésére áll, anélkül hogy célszerűnek bizonyulna a felek szóbeli előterjesztéseinek előzetes meghallgatása.

Az ideiglenes intézkedésre irányuló kérelem elfogadhatóságáról

- 24 A Bizottság úgy véli, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaságnak nem fűződik érdeke az eljáráshoz. A megtagadó határozat megsemmisítése iránti alapkérelem sikere esetén a Bizottságnak az eltérés jóváhagyására vonatkozóan az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése alapján új határozatot kellene hoznia, amelynél figyelembe veszi a megsemmisítést kimondó ítéletet és azt a széles mérlegelési jogkört, amely ilyen körülmények között megilleti. A Németországi Szövetségi Köztársaság az ideiglenes intézkedésre irányuló kérelmével valójában a megtagadó határozat végrehajtásának felfüggesztését kívánja elérni. Az ilyen törekvés ugyanakkor alapvetően értelmezhetetlen az ideiglenes intézkedésre vonatkozó eljárásban (lásd a Törvényszék elnöke T-396/09. R. sz., Vereniging Milieudéfensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht kontra Bizottság ügyben 2009. december 17-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé, a továbbiakban: Milieudéfensie-végzés] 34. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A Bizottság álláspontja szerint a Németországi Szövetségi Köztársaság az ideiglenes intézkedés iránti kérelmek tárgyát szűkítő elfogadhatósági szabály megkerülésére törekszik, és ennek érdekében ideiglenes intézkedés címén olyan kereseti kérelmeket terjeszt elő, amelyek jócskán túlmutatnak az általa az alapeljárásban benyújtott kereseti kérelmeken, ami veszélyezteti az intézményi egyensúlyt.
- 25 Az elsődleges kérelmet illetően, amely arra irányult, hogy maga az ideiglenes intézkedésről határozó bíró hagyja jóvá ideiglenesen a vitatott nemzeti rendelkezések fenntartását, a Bizottság megjegyzi, hogy az uniós bíróság a jogszerűség vizsgálatának keretében nem viselkedhet közigazgatási hatóságként, és nem végezheti el a hatóság helyett a technikai kérdések összetett értékelését sem. A másodlagos kereseti kérelem pedig – amennyiben annak az ideiglenes intézkedésre irányuló eljárás keretében kellene helyt adni – a Bizottságot arra kötelezné, hogy a megsemmisítést kimondó ítéletből meghatározott következtetéseket vonjon le. Az uniós jog azonban nem ismeri a meghagyás iránti keresetnek ezen formáját, amely az érdemi ítélkezést végző bíróság hatáskörét meghaladó intézkedés elrendelését jelentené (a Milieudéfensie-ügyben hozott végzés 42. pontja). Egyébként az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elfogadhatósága a kért ideiglenes intézkedés és az érdemi keresetben megfogalmazott kérelmek közötti szoros kapcsolat függvénye. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem gyakorolhat olyan hatáskört, amellyel az érdemi ítélkezést végző bíróság nem rendelkezik (a Milieudéfensie-ügyben hozott végzés 39. és azt követő pontjai). Ugyanakkor a felperes éppen ezt kívánja elérni.
- 26 A német kormány ezzel szemben úgy véli, hogy igenis van kapcsolat az ideiglenes intézkedés iránti kérelem és az érdemi kérelem között. Az ideiglenes intézkedés iránti keresetet szabályozó rendelkezések az igazságszolgáltatás igénybevételére való, az Európai Unió Alapjogi Chartájának (HL 2012. C 326., 391. o.; a továbbiakban: Charta) 47. cikkében rögzített jog kifejeződését képezik. E rendelkezések a felperesnek ideiglenes bírói jogvédelmet biztosítanak annyiban, amennyiben az az érdemi határozat teljes érvényesüléséhez szükséges. Amennyiben – mint a jelen ügyben is – az alapkérelem valójában meghagyás iránti kérelem, miközben a kérelmező csupán megsemmisítés iránti kérelmet nyújtott be, vagy az EUMSZ 278. cikk, vagy az EUMSZ 279. cikk alapján ideiglenes bírói védelmet kell nyújtani.
- 27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes intézkedésre irányuló eljárás célja az, hogy biztosítsa a jövőbeli érdemi határozat teljes érvényesülését (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnöke C-7/04. P.(R.) sz., Bizottság kontra Akzo és Akros ügyben 2004. szeptember 27-én hozott végzésének [EBHT 2004., I-8739. o.] 36. pontját). Következésképpen ezen eljárás pusztán járulékos jellegű azon alapeljáráshoz képest, amelyhez kapcsolódik (a Törvényszék elnöke T-228/95. R. sz., Lehrfreund kontra Tanács ügyben 1996. február 12-én hozott végzésének [EBHT 1996., II-111. o.] 61. pontja), ezért az ideiglenes intézkedésről határozó bíró által hozott határozatnak ideiglenes jellegűnek kell lennie olyan értelemben, hogy nem dönthet előre a jövőbeli érdemi határozat tekintetében, illetve nem foszthatja meg a határozatot hatékony érvényesülésétől (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnöke C-313/90. R. sz., CIRFS és társai kontra Bizottság ügyben 1991. május 17-én hozott végzésének [EBHT 1991., I-2557. o.] 24. pontját, és a Törvényszék elnöke T-203/95. R. sz., Connolly kontra

Bizottság ügyben 1995. december 12-én hozott végzésének [EBHT 1995., II-2919. o.] 16. pontját). Sőt, a kért ideiglenes intézkedésnek megfelelően szoros módon kell kapcsolódnia az érdemi kereset tárgyához, illeszkednie kell továbbá a Törvényszék által valószínűleg meghozandó érdemi határozat keretei közé (a Törvényszék elnöke T-18/01. R. sz., Goldstein kontra Bizottság ügyben 2001. március 29-én hozott végzésének [EBHT 2001., II-1147. o.] 14. pontja, valamint T-78/04. R. sz., Sumitomo Chemical kontra Bizottság ügyben 2004. július 2-án hozott végzésének [EBHT 2004., II-2049. o.] 43. pontja).

- 28 Amint arra a Bizottság helyesen hivatkozott, az az ideiglenes intézkedés iránti kérelem, amelynek egyedüli célja, hogy egy kedvezőtlen határozat végrehajtásának felfüggesztését érje el, főszabály szerint elfogadhatatlan, amennyiben a végrehajtás kért felfüggesztése önmagában nem változtatja meg a kérelmező jogi helyzetét. Azonban a német kormány éppen hogy nem a végrehajtásnak az EUMSZ 278. cikk szerinti felfüggesztése iránt nyújtott be kérelmet. Ehelyett inkább az EUMSZ 279. cikk szerinti ideiglenes intézkedést kér. Ugyanakkor sem az EUMSZ 279. cikk, sem az eljárási szabályzat 104. cikke, de még a Charta 47. cikke alapján sem minősíthető az ilyen kérelem kizárólag azon okból elfogadhatatlannak, hogy a kereset, amelyhez kapcsolódik, egy elutasító határozat megsemmisítésére irányul (lásd e tekintetben a Bíróság alelnöke C-551/12. P. (R.) sz., EDF kontra Bizottság ügyben 2013. március 7-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 41. pontját).
- 29 Ez az oka annak, hogy az ítélkezési gyakorlatban számos példa fordul elő olyan ideiglenes intézkedésre, amelyet elutasító határozat megsemmisítésére irányuló kereset alapján hoztak. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró bizonyos körülmények között ugyanis szükségesnek tartotta a kért ideiglenes jogvédelem nyújtását az alapügy lezárásáig (lásd különösen a Törvényszék elnöke T-95/09. R. sz., United Phosphorus kontra Bizottság ügyben 2009. április 28-án hozott végzését [az EBHT-ban nem tették közzé], T-341/12. R. sz., Evonik Degussa kontra Bizottság ügyben 2012. november 16-án hozott végzését [az EBHT-ban nem tették közzé], és T-345/12. R. sz., Akzo Nobel és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzését, valamint a T-462/12. R. sz., Pilkington Group kontra Bizottság ügyben 2013. március 11-én hozott végzésének rendelkező részét).
- 30 Meg kell állapítani, hogy a jelen ügy körülményei különösen alátámasztják a német kormány által kért ideiglenes intézkedés elfogadhatóságát.
- 31 A játékokról szóló új irányelv 55. cikke ugyanis úgy rendelkezik, hogy a játékokról szóló régi irányelv II. melléklete II. részének 3. pontja – amely az antimon, az arzén, a bárium, az ólom és a higany tekintetében tartalmaz határértékeket, amelyeket a német kormány a nemzeti jogban szereplő módon kíván fenntartani – csak 2013. július 20-ával veszti hatályát. Ez azt jelenti, hogy a vitatott határértékek 2013. július 20-ig hatályban maradnak. A nemzeti intézkedések fenntartásának tilalma csak 2013. július 21-étől lép hatályba annyiban, amennyiben a Bizottság elutasította a rendelkezések fenntartását a megtámadott határozatban az antimon, az arzén és a higany tekintetében, valamint a bárium és az ólom tekintetében csak 2013. július 21-ig hagyta jóvá. Következésképpen, a Bizottság akár engedélyezi, akár nem, a német kormány 2013. július 20-ig mindenképpen alkalmazhatja az érintett korábbi határértékeket azon esetleges kötelezettségének sérelme nélkül, hogy ezen időpontig a játékokról szóló új irányelv II. melléklete III. részének 13. pontját át kell ültetnie a nemzeti jogba (lásd a fenti 12. pontot).
- 32 E körülmények között a német kormánynak az EUMSZ 263. cikk (6) bekezdésében előírt határidőn belül, azaz 2012. május közepéig keresetet kellett indítania a megtámadott határozat megsemmisítése iránt, miközben az EUMSZ 278. cikk szerinti ideiglenes bírói jogvédelmet 2013. július 20-ig nem veheti igénybe, tekintve hogy azt a jogi helyzetet – a korábbi határértékek folyamatos alkalmazását –, amelyet el kíván érni, már a játékokról szóló új irányelv 55. cikke is biztosítja számára. A német kormány tehát e határértékek 2013. július 20. utáni fenntartását ebből következően csak az EUMSZ 279. cikkel összhangban elrendelt ideiglenes intézkedéssel kérheti. A Bizottság ennél fogva nem róhatja fel neki, hogy jogellenesen igyekezett megkerülni az EUMSZ 278. cikkben előírt eljárást.

- 33 A Bizottság azon állításával kapcsolatban, hogy a kért ideiglenes intézkedés veszélyezteti az intézményi egyensúlyt, és meghaladja az alapügyben eljáró bíróság hatáskörét, emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ezen intézkedések tekintetében olyan hatáskörrel rendelkezik, amelynek az uniós intézményekre gyakorolt hatásai erősebbek a megsemmisítést kimondó ítélet hatásainál (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnöke 118/83. R. sz., CMC kontra Bizottság ügyben 1983. augusztus 5-én hozott végzésének [EBHT 1983., 2583. o.] 53. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság elnöke T-7/93. R. és T-9/93. R. sz., Langnese-Iglo és Schöller kontra Bizottság egyesített ügyekben 1993. február 19-én hozott végzésének [EBHT 1993., II-131. o.] rendelkező részét), azzal a feltétellel, hogy az ideiglenes intézkedés csak az érdemi eljárás ideje alatt alkalmazandó, nem dönt az érdemi határozattal kapcsolatban, és nem gátolja annak hatékony érvényesülését.
- 34 Amint a német kormány helyesen rámutat, az általa kért ideiglenes intézkedés elrendelése nem befolyásolja az érdemi határozatot. A közölt nemzeti rendelkezések fenntartása csak határozott időtartamra, vagyis az érdemi határozat meghozataláig hagyható jóvá. Ez a kizárólag ideiglenes jóváhagyás nem jelenti a megtámadott határozat megalapozottságának értékelését, amely az érdemi határozat tárgya lesz. Végül az ideiglenes intézkedés iránti kérelem, amellyel a német kormány lényegében arra törekszik, hogy a korábbi határértékeket 2013. július 20-át követően is alkalmazhassa, megfelelően szoros kapcsolatban áll a megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresettel, amennyiben az az adott naptól *de facto* megtiltja a határértékek fenntartását.
- 35 A meghozandó érdemi határozat hatékony érvényesülése szempontjából nyilvánvaló, hogy a kérelmezett ideiglenes intézkedés nem befolyásolja a német kormány megsemmisítés iránti kérelmet elutasító ítélet érvényesülését, tekintve hogy az eljárási szabályzat 107. cikkének (3) bekezdése értelmében ezen intézkedés az ítélet kihirdetésével automatikusan hatályát veszti. Amennyiben a Törvényszék megsemmisíti a megtámadott határozatot, a Bizottság az EUMSZ 266. cikk értelmében köteles az ítélet indokolásában kifejtetteket tiszteletben tartva megtenni a megsemmisítéssel járó intézkedéseket. Abban az esetben, ha a Bizottság a német kormány által benyújtott, a rendelkezések fenntartására irányuló kérelmet ismételten, például új okokra hivatkozva elutasítja, az eljárási szabályzat 107. cikkének (3) bekezdése alapján hatályát veszített intézkedés nem akadályozza meg, hogy az ítélet ilyen hatást fejtsen ki. Ellenben, ha a Bizottság az ítélet indokolásának való megfelelés érdekében teljesíti a rendelkezések fenntartása iránti kérelmet, a kért ideiglenes intézkedés iránti kérelem kifejezetten alkalmas arra, hogy már most biztosítsa teljes mértékben az ilyen módon végrehajtandó, megsemmisítést kimondó jövőbeni ítélet érvényesülését.
- 36 E körülmények között a Bizottság azt sem állíthatja sikeresen, hogy a kért ideiglenes intézkedés meghaladná azt, amit a Törvényszék a jövőbeni megsemmisítést kimondó ítéletben megítélhet. E tekintetben az ideiglenes intézkedésre irányuló kérelem elfogadhatóságának jelen vizsgálat céljából elegendő megállapítani, hogy a német kormány jogosan hivatkozott arra (lásd a Bíróság 169/84. sz., Cofaz és társai kontra Bizottság ügyben 1986. január 28-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 391. o.] 28. pontját), hogy a Bizottsággal közölt nemzeti határértékek fenntartása a gyermekek egészségének magasabb szintű védelmét valósítaná meg, mint a játékokról szóló új irányelv határértékeinek alkalmazása, hogy az általa a 2013. július 21. és az érdemi ítélet kihirdetése közti időszakra kért ideiglenes intézkedés megtagadása azzal a veszéllyel járna, hogy súlyosan és helyrehozhatatlanul károsodik a gyermekek egészsége, továbbá hogy a védendő érdekek – azaz a közegészség – alapvető jelentőséggel bír.
- 37 A német kormány ezen meggyőző érvelése az ideiglenes intézkedésről határozó bíró számára – a hozzá benyújtott kérelem elfogadhatóságának vizsgálata szempontjából – elegendő bizonyosságot szolgáltat az illetően, hogy a megsemmisítést kimondó ítélet esetén a Bizottság az abból eredő kötelezettségeinek eleget téve helyt fog adni a rendelkezések fenntartására vonatkozó vitatott kérelemnek. A kért ideiglenes intézkedés így azon intézkedések keretében marad, amelyeket nagy valószínűség szerint a Bizottságnak kell majd meghoznia egy ilyen ítélet végrehajtása érdekében.

- 38 E ponton meg kell különböztetni a jelen ügyet a Milieudéfensie-ügyben hozott végzés alapjául szolgáló esettől, amelynek tárgya a Bizottság által engedélyezett eltérés volt, amely egy tagállamot mentesített a levegőtisztaság bizonyos határértékeinek betartása alól. A Bizottság mint elfogadhatatlant utasította el a kérelmet, amelyet egy környezetvédelmi szervezet nyújtott be hozzá ezen engedély „belső felülvizsgálata” céljából. A felperes szervezet ez ellen az elutasító határozat ellen, nem pedig az eltérést engedélyező határozat ellen nyújtott be megsemmisítés iránti keresetet. A felperes ezenfelül ideiglenes intézkedés iránti kérelmet is előterjesztett, amely arra irányult, hogy a Bizottság az érintett tagállamot kötelezze a határértékek azonnali betartására. A Milieudéfensie-ügyben hozott végzés a 37–41. pontjában az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánította azon okból, hogy a kért ideiglenes intézkedés elrendelése valójában arra kényszerítené a Bizottságot, hogy vonja vissza az eltérés engedélyezését, míg az elutasító határozatot megsemmisítő ítélet csupán cselekvésre kötelezte volna, továbbá arra, hogy – az eredmény sérelme nélkül – folytassa le az eredetileg megtagadott újbóli vizsgálatot, különösen, hogy a felek közti vita tárgya távolról sem ezen eredményre, hanem csak az elfogadhatósági kérdésekre vonatkozott. Így az eltérés engedélyezésének visszavonása semmiképp sem következhetett ezen ítéletből, amivel a kért ideiglenes intézkedés meghaladta volna azon intézkedéseket, amelyeket a Bizottságnak kellett volna elfogadnia ahhoz, hogy az EUMSZ 266. cikk alapján teljesítse a megsemmisítést kimondó ítéletet (az állami támogatások uniós jogával kapcsolatos hasonló eset vonatkozásában lásd a fent hivatkozott CIRFS és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés 20–23. pontját).
- 39 A fentiek összességéből következik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elfogadhatónak kell ugyan nyilvánítani, azonban kizárólag csak a másodlagosan előterjesztett kereseti kérelem tekintetében. Az EUMSZ 114. cikk (4) és (6) bekezdésének együttes alkalmazásából az következik ugyanis, hogy egyedül a Bizottság rendelkezik hatáskörrel a hozzá benyújtott, egyes rendelkezések fenntartására vonatkozó tagállami kérelmek engedélyezésére, míg az ideiglenes intézkedésről határozó bíró főszabály szerint csak az érintett intézményt kötelezheti a meghatározott intézkedések meghozatalára vagy az attól való tartózkodásra.

A fumus boni iurisről

- 40 Az ítélezési gyakorlat értelmében a *fumus boni iuris* relatív feltétele akkor teljesül, ha a felperes által az érdemi kereset alátámasztására felhozott jogalapok közül legalább az egyik első látásra relevánsnak tűnik, és legalábbis nem teljesen megalapozatlan. Ehhez elegendő, ha ez a jogalap összetett és kényes kérdéseket vet fel, amelyek első látásra nem vethetők el, mint irrelevánsak, azonban alapos vizsgálatot igényelnek, amely vizsgálatot csak az érdemben eljáró bíróság folytathatja le, vagy ha a felek érveléséből kitűnik, hogy az alapeljárásban jelentős jogi vita áll fenn, amelynek megoldása elsőre nem nyilvánvaló (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Westfälische Drahtindustrie és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés 54. pontját, a Törvényszék elnöke T-52/12. R. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 19-én hozott végzésének 13. pontját és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlatot).

Az ólomra és a báriumra vonatkozó határértékek ideiglenes engedélyezése

- 41 A német kormány álláspontja szerint a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 114. cikket, amennyiben a Bizottság az ólom és a bárium határértékei tekintetében legkésőbb 2013. július 21-ig hagyta jóvá a közölt nemzeti rendelkezéseket. Az EUMSZ 114. cikk (6) bekezdésének első albekezdése nem ír elő ugyanis ilyen időbeli korlátozást, így a Bizottságnak csak jóváhagyási vagy elutasítási lehetősége van. A határozata meghozatalára rendelkezésre álló határidő kifejezetten hat hónapra korlátozódik. E rendelkezés szövege nem ad lehetőséget a Bizottságnak időbeli korlátozás alkalmazására, még kevésbé olyan szigorú korlátozásra, mint amelyet a jelen ügyben alkalmazott, amely alkalmat nyújt arra, hogy szervezeti egységei ezt követően megvizsgálják a harmonizációs intézkedés esetleges kiigazításait.

- 42 A német kormány hozzáteszi, hogy az EUMSZ 114. cikk (6) bekezdése első albekezdésének szükségességére is arra utal, hogy a Bizottságnak nincs lehetősége az elfogadott határozat időbeli hatályát ez alapján korlátozni. Először is ugyanezen (6) bekezdés második albekezdése vélelmezi a Bizottság jóváhagyását, amennyiben az nem hoz határozatot az előző albekezdés szerinti hat hónapos határidőn belül. Másodszor az említett (6) bekezdés harmadik albekezdése szerint a Bizottság csak kivételes esetben hosszabbíthatja meg az eredeti hat hónapos határidőt. Harmadszor az EUMSZ 114. cikk (7) bekezdése kötelezi a Bizottságot a közölt nemzeti rendelkezések elfogadásakor annak haladéktalan vizsgálatára, hogy javasolnia kell-e a harmonizációs intézkedés kiigazítását. E szabály célja annak biztosítása, hogy a nemzeti rendelkezések fenntartására vonatkozó eljárás lassúsága ne okozzon sérelmet a kérelmező tagállamnak. A Bizottság tehát kifejezetten köteles megvizsgálni, hogy szükséges-e, és milyen terjedelemben szükséges esetlegesen kiigazítást tenni közvetlenül a bizottsági jóváhagyást követően.
- 43 A Bizottság ezzel szemben azt állítja, hogy a német kormány érvelése ellentétes az EUMSZ 114. cikk rendszerével. A szigorúbb nemzeti rendelkezések engedélyezése eltérést jelentene a harmonizációs intézkedésekhez képest. A Bizottság egyáltalán nem kivételt alkalmaz, hanem az időbeli korlátozást csak a célból hagyja jóvá, hogy a harmonizációs intézkedésekkel összeegyeztethető helyzetet teremtsen, miközben egy korlátozott időszak tekintetében magasabb szintű védelmet hagy jóvá. Az időbeli korlátozás lehetőséget nyújt az eljárás gyors lezárására és az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdésére alapított második eljárás elkerülésére. A Bizottság csak azért választotta ezt a megoldást, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság igen korán jelezte kifogásait a Bizottság eljárásával szemben, annak ellenére, hogy már megtette a lépéseket a határértékek legfrissebb tudományos eredményeknek megfelelő kiigazítása érdekében. Az engedély időbeni korlátozása tehát kézenfekvőnek tűnt, mivel ez volt az egyetlen mód annak biztosítására, hogy mindig egyforma szabályok legyenek alkalmazandók a belső piacon forgalomba hozott játékokban meglévő, szóban forgó anyagokra.
- 44 A Bizottság azt állítja, hogy az uniós szintű szigorúbb rendelkezések bevezetésére irányuló intézkedések megakadályozása az EUMSZ 114. cikk (6) bekezdése szerinti eljárás lezárásáig ellentétes a játékokról szóló új irányelv védelmi célkitűzésével és az uniós jog által az egészség védelmének tulajdonított jelentőséggel. Egy ilyen eredmény nyilvánvalóan abszurd lenne. Az engedélyezés időbeli korlátozása ellenben lehetőséget nyújtana a Bizottságnak arra, hogy – szükség esetén – képlékenyebb megoldásokat találjon, amelyek a belső piac működését és az uniós jog egységes alkalmazását a legkevésbé sértik. Ez egyúttal lehetővé tenné számára, hogy figyelembe vegye a tagállamok jogos aggályait.
- 45 E tekintetben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró először is megállapítja, hogy a megtámadott határozat 54. pontjában a Bizottság kifejezetten elismerte, hogy a játékokról szóló új irányelvben az ólom tekintetében meghatározott kioldódási határértékek nem biztosítanak megfelelő védelmet a gyermekek számára, és ez a Bizottságot a kérdéses határértékekre vonatkozó felülvizsgálati eljárás megindítására készítette. Ezért vélte úgy a Bizottság a megtámadott határozat 55. pontjában, hogy az ólom tekintetében közölt nemzeti rendelkezéseket az emberi egészség védelmének lényeges követelményei indokolták. A báriumot illetően továbbá ugyanez a helyzet: a megtámadott határozat 48. pontjában a Bizottság ugyanígy kifejezetten elismerte, hogy a német kormány által szorgalmazott értékek feltehetően magasabb szintű védelmet biztosítanak a gyermekek egészségének. Ez az oka annak, hogy a megtámadott határozat 51. pontjában a Bizottság kimondta, hogy a bárium tekintetében közölt nemzeti rendelkezéseket az emberi egészség védelmének lényeges követelménye indokolta.
- 46 Hozzá kell tenni végül, hogy a megtámadott határozat 94. pontjában a Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által az ólom és a bárium tekintetében közölt nemzeti intézkedések nem képezik sem a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközét, sem a kereskedelem rejtett korlátozását, továbbá nem jelentenek aránytalan akadályt sem a belső piac működésében.

- 47 Így tehát úgy tűnik, hogy a Bizottság megerősítette az EUMSZ 114. cikk (4) és (6) bekezdésének alkalmazásához szükséges összes feltétel fennállását az ólom és a bárium tekintetében. Ráadásul a Bizottság elismerte, hogy egyetért a Németországi Szövetségi Köztársasággal abban, hogy a jóváhagyást meg kell adni, ha az EUMSZ 114. cikk (4) és (6) bekezdése szerinti feltételek fennállnak. A Bizottság ugyanakkor rámutatott arra, hogy e feltételek között szerepel a nemzeti rendelkezések fenntartásának szükségessége is, amely a jelen ügyben a játékokról szóló új irányelvből következő határértékek elfogadásáig érvényesül. E határidő lejártát követően a nemzeti rendelkezések fenntartása már nem szükséges. Ez a helyzet az időbeli korlátozás mellett szól, amellyel a Bizottság jóváhagyását megadta.
- 48 A játékokról szóló új irányelv által felülvizsgált határértékkel kapcsolatban a Bizottság az ideiglenes intézkedésre irányuló kérelemre vonatkozó észrevételeiben leszögezte, hogy a Kereskedelmi Világszervezetet 2013. január 3-án értesítette a rendelettervezetről, amely módosította az említett irányelvet és kiigazította a báriumra alkalmazandó határértékeket. Az e tervezetről szóló értesítést követően a Bizottság 60 napos határidőt – azaz 2013. március 4-ét – követően fogadhatja el a tervezetet. A határidő leteltkor, miután figyelembe vette az esetleges észrevételeket, a szóban forgó tervezetet benyújthatja a szabályozási bizottságnak, amit 2013. márciusában, az írásbeli eljárást követően „szándékozott megtenni”. Ha „a szabályozási bizottság a tervezetet minősített többséggel elfogadja”, kezdetét veszi a három hónapos határidő, amely során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet. „Amennyiben nem emelnek kifogást”, a Bizottság elfogadhatja a tervezetet. A bárium tekintetében az új kioldódási határértékek tehát 2013 júliusában léphetnek hatályba.
- 49 Amint azt a fent kifejtettek szemléletesen érzékeltetik, a báriumra vonatkozó új, a Bizottság által tervezett kioldódási határértékek hatálybalépése több, előre nem látható tényezőtől függ. A Bizottság jóváhagyásának – mint a megtámadott határozat 1. cikkében – „legkésőbb 2013. július 21-ig [tartó]” szigorú határidőhöz való kötése tehát a Németországi Szövetségi Köztársaság számára első látásra azt a kockázatot keltette, hogy az esetleges új kioldódási határértékek hatálybalépése előtt le kell mondania nemzeti szabályairól, noha e szabályok kétségtelenül magasabb szintű védelmet biztosítanak a játékokról szóló új irányelv értékeinél és az említett szabályok fenntartását az emberi egészség védelmének lényeges követelményei indokolták. Következésképpen a német kormány érvelése – amelynek értelmében egy ilyen határidő szabása nem felel meg az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése értelmében vett „fenntartásnak” és az EUMSZ 114. cikk (4)–(7) bekezdése szerinti határidők, valamint a jóváhagyási vélelem rendszere megkerülésének minősül – első látásra nem tűnik teljesen megalapozatlannak.
- 50 Ez az ólom tekintetében alkalmazandó határértékek Bizottság által tervezett kiigazítására még inkább érvényes. Maga a Bizottság ugyanis abból az elvből indul ki, hogy az új értékek legkorábban csak 2014 januárjában fogadhatók el, azaz mindenképpen csak a jóváhagyásával egyidejűleg kikötött szigorú határidő lejártát, 2013. július 21-ét követően.
- 51 Meg kell állapítani tehát, hogy a német kormánynak az ólom és a bárium határértékeinek időben korlátozott jóváhagyásával szemben támasztott érvei igen komolyak, és olyan kérdéseket vetnek fel, amelyek első látásra alapos vizsgálatot igényelnek, amelynek lefolytatása az érdemi ítélkezést végző bíróság hatáskörébe tartozik. E tekintetben az ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel kapcsolatban tehát *fumus boni iuris* áll fenn.
- 52 Már is meg kell állapítani, hogy a Bizottság, abban az esetben, ha a Törvényszék e ponton helyt ad az ideiglenes intézkedésre irányuló kérelemnek, bármikor kérelmet nyújthat be az eljárási szabályzat 108. cikke alapján, ha úgy véli, hogy a körülmények megváltozása az ideiglenes intézkedés módosítását vagy visszavonását indokolná, amely például akkor állna fenn, ha időközben az ólomra vagy a báriumra, vagy e két elemre együttesen vonatkozó határértékek kiigazítására kerülne sor.

Az antimon, az arzén és a higany tekintetében meghatározott határértékek jóváhagyása iránti kérelem

- 53 A német kormány álláspontja szerint a megtámadott határozat annyiban sérti az EUMSZ 114. cikk (4) és (6) bekezdését, amennyiben a Bizottság nem tartotta be a vonatkozó értékelési kritériumot, amikor az antimonra, az arzénra és a higanyra vonatkozó nemzeti rendelkezések fenntartását megtagadó határozatának indokolásaként felrótta neki, hogy elmulasztotta annak bizonyítását, hogy a játékokról szóló új irányelv által előírt kioldódási határértékek nem biztosítanak magasabb szintű védelmet, vagy valószínűsíthetően károsak az egészségre. Ugyanis, amint az a Bíróság C-3/00. sz., Dánia kontra Bizottság ügyben 2003. március 20-án hozott ítéletének (EBHT 2003., I-2643. o.) 63. és 64. pontjából is kitűnik, egy tagállam nemzeti rendelkezéseinek fenntartását indokolhatja arra hivatkozva, hogy másként ítéli meg a közegészségügyi kockázatot, mint ahogy azt az uniós jogalkotó tette a szóban forgó harmonizációs intézkedésben. A kérelmező tagállamnak ez alkalommal kizárólag azt kell bizonyítania, hogy nemzeti szabályai a közegészség magasabb szintű védelmét biztosítják, mint az uniós jog harmonizációs intézkedése, és nem haladják meg a cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 54 A Bizottság állításával ellentétben a német kormány eleget tett minden, bizonyítással kapcsolatos kötelezettségének. A játékokról szóló régi irányelv II. melléklete II. részének 3. pontjában előírtakkal megegyező nemzeti határértékek a játékokról szóló új irányelv II. melléklete III. részének 13. pontjában előírt határértékekkel csak az értékek átváltását követően hasonlíthatók össze, mivel az előbbiek a biológiai hozzáférhetőség szerint, míg az utóbbiak a kioldódási határértékeknek megfelelően kerültek kifejezésre. A német kormány az EN 71-3 szabvány alapján végezte el a kioldódási határértékekre való átváltást (lásd a fenti 6. pontot), majd a biológiai hozzáférhetőség határértékeit – a játékokról szóló új irányelv által a játékok anyagának három típusára vonatkozóan engedélyezett maximális kioldódási határértékek kivonása után – összehasonlította a játékokról szóló régi irányelv értékeivel (függetlenül a játék állagától). Ezen átváltást követően a közölt nemzeti rendelkezések által előírt kioldódási határértékek alacsonyabbnak bizonyultak a játékokról szóló új irányelv által előírtaknál. A kérdéses elemek esetén ezen irányelv magasabb kioldódási szintet engedélyez annál, mint amelyet az említett nemzeti rendelkezések megengednek, amely alapján a gyermekek erősebben ki lennének téve a káros anyagoknak. Ez bizonyítja, hogy ugyanezen nemzeti rendelkezések magasabb szintű védelmet biztosítanak annál, mint ami a játékokról szóló új irányelv alkalmazásából adódik, ahogy azt az alábbi táblázat is megerősíti:

Elem	A német nemzeti jog szerinti biológiai hozzáférhetőségi határérték (megfelel a játékokról szóló régi irányelvnek)	A játékokról szóló új irányelv szerinti biológiai hozzáférhetőségi határérték		
		µg/nap a játékanyag állagától függetlenül	µg/nap száraz, törékeny, porszerű vagy hajlékony játékanyagokban	µg/nap folyékony vagy ragadós játékanyagokban
Antimon	0,2	4,5	4,5	4,5
Arzén	0,1	0,38	0,36	0,38
Higany	0,5	0,75	0,76	0,76

- 55 A német kormány számára ez azt bizonyítja, hogy a játékokról szóló régi irányelv által előírt biológiai hozzáférhetőségi határértékek mindegyik elem és állagtípus tekintetében alacsonyabbak a játékokról szóló új irányelv által előírtaknál. Következésképpen mindegyik állagtípusra vonatkozó külön vizsgálatból is az következik, hogy a közölt nemzeti rendelkezések a gyermekek egészségének magasabb szintű védelmét biztosítják, mint a játékokról szóló új irányelv előírásai. E megállapítást

pedig tovább erősítené a minden elem tekintetében a játékok anyagainak mindhárom típusára vonatkozóan a játékokról szóló új irányelv által előírt biológiai hozzáférhetőségi határértékek bevonásával végrehajtott általános vizsgálat.

- 56 A Bizottság ezzel szemben úgy véli, hogy a közölt nemzeti rendelkezések (és a játékokról szóló régi irányelv által előírt határértékek, amelyeken e rendelkezések alapulnak) nem védik hatékonyabban az egészséget, mint a játékokról szóló új irányelv rendelkezései, és ellenkezőleg, az esetek többségében a német szabványok az antimonnal, az arzénnal és a higannyal szemben egyértelműen gyengébb védelmet biztosítanak, amint azt a következő táblázat is bizonyítja, amely a játékokról szóló új irányelv által előírt kioldódási határértékeket hasonlítja össze a német kormány által közölt intézkedésekkel, és amelynek számai minden elem esetén azt az elfogadható legnagyobb mennyiségét adják meg mg-ban, amely egy kg játéktanyagból szabadulhat fel („oldódhat ki”):

Elem	A játékokról szóló új irányelv Játéktanyagból való kioldódás, mg/kg			Közölt intézkedések, mg/kg kioldódásban kifejezve EN 71-3
	Folyékony vagy ragadós anyag	Száraz, törékeny, porszerű vagy hajlékony anyag	Lekapart anyag	
Antimon	11,3	45	560	60
Arzén	0,9	3,8	47	25
Higany	1,9	7,5	94	60

- 57 A Bizottság véleménye szerint e táblázatból világosan kitűnik, hogy a folyékony és száraz anyagok tekintetében a német kormány által közölt értékek egyértelműen magasabbak a játékokról szóló új irányelv szerinti értékeknél. A közölt határértékek csak a lekapart anyagok tekintetében alacsonyabbak, amelyek azonban általában nehezebben hozzáférhetőek, éppen azért, mert először le kell kaparni azokat.
- 58 A Bizottság vitatja azt az összehasonlítást, amelyet a német kormány a hozzá benyújtott táblázatban végzett el (lásd a fenti 54. pontot). A második oszlop ugyanis a német nemzeti rendelkezések (valamint a játékokról szóló régi irányelv) által célként követett biológiai hozzáférhetőséget jelöli meg, míg a három jobboldali oszlop a játékokról szóló új irányelvnek köszönhetően a gyakorlatban elérhető, azaz a felszívódott játéktanyag-mennyiséget is figyelembe vevő biológiai hozzáférhetőséget mutatja. A pontos összehasonlítás érdekében a játékokról szóló régi irányelv esetében is ki kellene számolni a gyakorlatban elérhető biológiai hozzáférhetőséget, ráadásul a játéktanyagok mindhárom állagtípusára. E célból egy adott elem kioldódási határértékét – azaz ezen elem azon legnagyobb elfogadott mennyiségét, amely a játéktanyag egy kg-jából felszabadul – meg kell szorozni a játszó gyermek által lenyelt játéktanyag mennyiségével: száraz (és egyéb) anyag esetén 100 mg, gyurma, ujjfesték vagy folyékony (és egyéb) anyag esetén 400 mg, valamint lekapart anyag esetén 8 mg. Ezt az eredményt az alábbi táblázat mutatja be:

Elem	A játékokról szóló régi irányelv				A játékokról szóló új irányelv		
	Biológiai hozzáférhetőség µg/nap, <i>célkitűzés</i>	Biológiai hozzáférhetőség µg/nap <i>a gyakorlatban az EN 71-3 szabvány alapján</i>			Biológiai hozzáférhetőség µg/nap <i>a gyakorlatban a játékokról szóló új irányelv alapján</i>		
		Száraz anyag 100 mg	Gyurma és ujjfesték 400 mg	Lekapart anyag 8 mg	Száraz anyag 100 mg	Folyékony anyag 400 mg	Lekapart anyag 8 mg
Antimon	0,2	6	24	0,5	4,5	4,5	4,5
Arzén	0,1	2,5	10	0,2	0,4	0,36	0,38
Higany	0,5	2,5	10	0,5	0,75	0,76	0,76

- 59 Ez az összehasonlítás is mutatja, hogy az antimon, az arzén és a higany tekintetében a játékokról szóló új irányelv – a lekapart anyagot leszámítva – általánosságban szigorúbb, mint amelynek fenntartására vonatkozó engedélyt a Németországi Szövetségi Köztársaság meg kívánja szerezni. A közölt rendelkezések tehát nem az egészség védelmét szolgálják, így az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése által előírt döntő tényező, azaz az intézkedés megfelelő jellege nem áll fenn az alapeljárásban.
- 60 E tekintetben az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak meg kell állapítania, hogy a német kormány és a Bizottság közötti, a játékokban meglévő antimon, arzén és higany „helyes” határértékeivel kapcsolatos vita magas technikai szintű kérdéseket vet fel. Különösen igaz ez a kioldódási és a biológiai hozzáférhetőségi határértékek átváltására.
- 61 Ezen átváltással kapcsolatban a német kormány vitatja „a gyakorlatban elérhető biológiai hozzáférhetőségi határértékeket”, amelyeket a Bizottság az EN 71-3 szabvány szerinti kioldódási határértékeknek a becsült felszívódott mennyiséggel való beszorzásával kapott, vagyis a 100 mg, a 400 mg és a 8 mg értéket. E kifogás első látásra nem alaptalan annyiban, amennyiben a német kormány arra hívja fel a figyelmet, hogy az EN 71-3 szabvány szerinti kioldódási határértékeket azt feltételezve határozták meg, hogy a felszívódó játékanyag napi mennyisége csupán 8 mg, továbbá a játékokról szóló régi irányelv (valamint az azon alapuló nemzeti rendelkezések) egyrészt előírja az alkalmazandó biológiai hozzáférhetőségi határértékeket, másrészt meghatározza a játékok használatából eredő maximális napi biológiai hozzáférhetőség mértékét, és megtiltja annak túllépését. Első ránézésre szintén nem tűnik teljesen irrelevánsnak az az érv, amellyel a német kormány folytatja, és amely szerint a Bizottság által meghatározott, „gyakorlatban elérhető biológiai hozzáférhetőségi határértékek” nem helyesek, tekintve hogy az így számított értékek jóval magasabbak a játékokról szóló régi irányelvben általánosan megengedetttnél, így a kiindulópont, amelyre a Bizottság az átváltási módszerét alapozta nem összeegyeztethető magukkal az említett irányelv rendelkezéseivel.
- 62 Egyébiránt a Bizottság maga is elismeri, hogy a lekapart anyag tekintetében a közölt nemzeti határértékek saját átváltási módszere szerint is alacsonyabbak a játékokról szóló új irányelv által előírtaknál, tekintve hogy a lekapart anyag nehezebben hozzáférhető a gyermekek számára, mivel először le kell kaparni azt. A Bizottság az ezzel kapcsolatban feltett kérdésre válaszolva példaként a lekapart anyagra a fedőanyagokat (festék, lakk), műanyagokat és egyéb olyan anyagokat, mint a bőr, a fa, valamint az olyan textileket mint a plüss, továbbá az üveget és az acélt hozta fel. A Bizottság leszögezte, hogy játék közben a gyermek maga harapja, fogával karcolja, szopja vagy nyalja a játékot, és így lenyelheti a lekapart anyagot. E magyarázat alapján azonban elsőre nem állapítható meg, hogy a lekapart játékok (vagyis az igen elhasznált játékok, mint amilyenek gyakran találhatók az óvodákban, a bölcsődékben és a nagycsaládoknál) miért lennének nehezebben hozzáférhetőek az egyéb állagúaknál, és miért lenne jelentéktelenebb az egészségügyi kockázatuk. A Bizottság mindenesetre semmilyen számot

nem mutatott annak szemléltetésére, hogy az ilyen játékok milyen ritkák. Ebből következően nem igazán állapítható meg, hogy a közölt nemzeti rendelkezések a lekapart játéanyagokkal kapcsolatban nem biztosítanak az egészség védelmét az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése értelmében.

- 63 Amennyiben a Bizottság még mindig azt állítja, hogy a rendelkezések, amelyek jóváhagyását a német kormány kéri, több mint 30 éves módszereken alapulnak, elegendő arra felhívni a figyelmet, hogy a játékokról szóló új irányelvben maga a jogalkotó kifejezetten megengedi, hogy az erre a módszerre alapozott határértékek 2013. július 20-ig hatályban maradjanak. A nemzeti határértékek, amelyeket a Bizottság a megtámadott határozatban a bárium és az ólom tekintetében egy korlátozott időre engedélyezett, szintén ezen a számítási módszeren alapulnak. A Bizottság *prima facie* nem állíthatja megalapozottan, hogy a határértékek a játékokról szóló régi irányelv által bevezetett rendszere teljesen elavult, tudományosan meghaladott és következésképpen nyilvánvalóan nem megfelelő lenne.
- 64 A Bizottság azon érve sem elfogadhatóbb, hogy a tagállamok egyáltalán nem éltek fenntartással az új határértékekkel kapcsolatban. Egy tagállamnak ugyanis, különösen az egészségügy terén, teljes mértékben jogában áll, hogy másként ítélje meg az egyes anyagok lakossági kockázatát, mint az uniós jogalkotó a harmonizációs intézkedés kidolgozásakor, amely alapján ezen állam fenntarthatja nemzeti rendelkezéseinek hatályát, amennyiben bizonyítani tudja, hogy e rendelkezések a (nemzeti) közegészséget jobban védik, mint a szóban forgó harmonizációs intézkedés, és nem haladják meg e cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Dánia kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 63. és 64. pontját).
- 65 Ebből tehát azt a következtetést kell levonni, hogy a német kormány által az antimon, az arzén és a higany tekintetében megállapított határértékek jóváhagyásának megtagadásával kapcsolatban előadott érvek olyan összetett kérdéseket vetnek fel, amelyek első látásra nem vethetők el mint irrelevánsak, és amelyek alapos vizsgálatot igényelnek, amely vizsgálatot az alapeljárás keretében, adott esetben – az eljárási szabályzat 65. cikke d) pontjának megfelelően – szakértő bevonásával kell lefolytatni.
- 66 Végül hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban egyáltalán nem vizsgálta, hogy fennáll-e a tagállamok közötti esetleges önkényes megkülönböztetés, a kereskedelem rejtett korlátozása vagy a belső piac működése akadálya. Mindenesetre, ahogy a német kormány helyesen rámutat, e határozatban maga a Bizottság is elismerte, hogy az ólomra, a báriumra, a nitrózaminokra és a nitrozálható anyagokra vonatkozó német nemzeti rendelkezések minden termékre megkülönböztetés nélkül alkalmazandók, és nem képezik sem a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközt, sem a kereskedelem rejtett korlátozását, továbbá nem jelentenek aránytalan akadályt sem a belső piac működésében. Nincs oka annak, hogy ez másképp legyen az antimon, az arzén és a higany vonatkozásában, tekintve hogy a közölt nemzeti rendelkezések e tekintetben azonosak.
- 67 A *fumus boni iuris* viszonylagos feltétele tehát az antimon, az arzén és a higany tekintetében alkalmazandó határértékek jóváhagyásának megtagadása esetén is teljesül.

A sürgősségről

- 68 Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes intézkedés iránti eljárás célja a jövőbeli végleges határozat teljes hatékonyságának biztosítása annak elkerülése érdekében, hogy az uniós bíró által nyújtott védelemben hézag keletkezhessek (a Bíróság elnöke C-399/95. R. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 1996. május 3-án hozott végzésének [EBHT 1996., I-2441. o.] 46. pontja). E cél elérése érdekében az ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét annak alapján kell megítélni, hogy az ideiglenes intézkedést kérelmező fél súlyos és helyrehozhatatlan károsodásának megakadályozása érdekében szükség van-e előzetes jogvédelem biztosítására (a Bíróság elnöke C-329/99. P.(R). sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 1999. november 18-án hozott végzésének [EBHT 1999., I-8343. o.] 94. pontja). Annak a félnek kell bizonyítania a kár bekövetkezése előreláthatóságának elegendő valószínűségi fokát, aki egy ilyen kár bekövetkeztének veszélyére hivatkozik (lásd ebben az

értelemben a Bíróság C-280/93. R. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1993. június 29-én hozott végzésének [EBHT 1993., I-3667. o.] 34. pontját, valamint a Bíróság elnöke C-180/01. P-R). sz., Bizottság kontra NALOO ügyben 2001. július 17-én hozott végzésének [EBHT 2001., I-5737. o.] 53. pontját).

- 69 A jelen ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy a kért ideiglenes intézkedés hiányában fennáll a súlyos és helyrehozhatatlan kár veszélye a 2013. július 20. és a Törvényszék érdemi határozata közötti időszakban. A veszélyeztetett jogi tárgy azon gyermekek egészsége, akiknél fennáll annak kockázata, hogy olyan játékokkal érintkezhetnek, amelyeket nem a közölt – a játékokról szóló új irányelvnél magasabb szintű védelmet nyújtó – nemzeti rendelkezések által előírt határértékek betartásával gyártottak. A kár súlyos, mivel az egészség maga különlegesen jelentős érték, továbbá a gyermekek, akik a legérzékenyebb fogyasztók, önmaguk nem képesek megítélni, hogy milyen veszélynek teszik ki magukat. Ha a kár bekövetkezik, már helyrehozhatatlanná is válik, mivel az egészség károsítását – természetéből következően – visszamenőlegesen nem lehet elhárítani.
- 70 A Bizottság ezzel szemben lényegében azt állítja, hogy még ha a játékokról szóló régi irányelv határértékei magasabb szintű védelmet is eredményeznek, ez nem jelenti azt, hogy a játékokról szóló új irányelv rendelkezései 2013. július 20-ától súlyos és helyrehozhatatlan kárhoz vezetnének. Egyébként *fumus boni iuris* hiányában a Németországi Szövetségi Köztársaság nem hivatkozhat sürgősségi indokra.
- 71 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jelen ügy azon gyermekek egészségének védelmére vonatkozik, akiknél fennáll annak kockázata, hogy bizonyos nehézfémeket tartalmazó játékokkal érintkezhetnek. Az e nehézfémek játékokban való előfordulására vonatkozó határértékek meghatározásával kapcsolatban az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése lehetővé teszi a nemzeti rendelkezések fenntartását, amennyiben azt az EUMSZ 36. cikkben felsorolt komoly, azaz többek között az emberek egészségének védelméhez kapcsolódó követelmények indokolják. Az EUMSZ 191. cikknek szintén az emberi egészség védelmére irányuló (1) és (2) bekezdése értelmében a politikának többek között az elővigyázatosság elvén kell alapulnia.
- 72 Az elővigyázatosság elve, amely az uniós jog általános elve, lehetőséget nyújt az uniós intézményeknek, hogy amikor bizonytalan, hogy fennáll-e, illetve milyen mértékben áll fenn az emberi egészség veszélyeztetése, védelmi intézkedéseket hozzanak azelőtt, mielőtt e veszélyek valós mivolta és súlyossága teljes mértékben bebizonyosodna (lásd a Törvényszék ideiglenes intézkedésről határozó bírójának T-257/07. R. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 28-án hozott végzésének [EBHT 2007., I-4153. o.] 60. és 61. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Az intézmények ráadásul kötelesek is meghozni a megfelelő intézkedéseket, hogy megelőzzék az egy bizonyos termékből származó, közegészséget fenyegető bizonyos lehetséges veszélyeket, miközben csupán komoly és meggyőző jelekre kell hivatkoznuk, amelyek alapján – bár azok nem szüntetik meg a tudományos kételyeket – okkal vonható kétségbe az adott termék ártalmatlansága (a Törvényszék T-539/10. sz., Acino kontra Bizottság ügyben 2013. március 7-én hozott ítéletének 63. és 66. pontja).
- 73 Mindazonáltal magának az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak is figyelembe kell vennie ezeket az elővigyázatosság elvére alapozott, illetve az egészséget fenyegető lehetséges veszélyekkel és azok súlyosságával kapcsolatos megfontolásokat, amikor azt kell eldöntenie, hogy eléggé valószínű-e az, hogy a szóban forgó jogi aktus súlyos és helyrehozhatatlan egészségi károkat okoz. Különösen nem háríthatja el e károkat mint csupán feltételesen bekövetkezőket kizárólag azon okból, hogy az esetleges egészségi kockázatokkal kapcsolatban tudományos kételyek állnak fenn.
- 74 A jelen ügyben a sürgősség vizsgálata érdekében először is figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a német kormány megalapozta a *fumus boni iurist*.

- 75 Ezen felül a bárium és az ólom tekintetében alkalmazandó határértékekkel kapcsolatban a Bizottság a megtámadott határozatban maga is elismerte, hogy a közölt nemzeti rendelkezéseket az egészség védelmének komoly követelményei indokolják; erre tekintettel engedélyezte azok fenntartását. Ebből következik, hogy a német kormány, amely jogosult volt arra, hogy a közegészséget fenyegető kockázatot másként értékelje, mint az uniós jogalkotó a játékokról szóló új irányelv keretében (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Dánia kontra Bizottság ügyben hivatkozott ítélet 63. és 64. pontját), jogilag megfelelő módon bizonyította, hogy nemzeti rendelkezései első látásra a közegészség jobb védelmét biztosítják, mint a játékokról szóló új irányelv előírásai, és nem haladják meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 76 Tekintve, hogy a közölt nemzeti rendelkezések a bárium és az ólom tekintetében *prima facie* magasabb szintű védelmet biztosítanak annál, mint amelyet a játékokról szóló új irányelv biztosít, az a következtetés vonható le, hogy a védendő gyermekek az egészségüket súlyosan és helyrehozhatatlanul érintő kockázatoknak lennének kitéve, amennyiben az ilyen szintű védelmet megtagadnák tőlük. A Bizottság, amennyiben azt hozza fel ezzel szemben, hogy a játékokról szóló új irányelv már magas szintű védelmet biztosít, aminek következtében a védelem két szintje közötti különbség által okozott kár nem súlyos és nem is helyrehozhatatlan, megkérdőjelezi a védelem nemzeti szintjének jellegét és terjedelmét, jóllehet saját maga hivatkozott arra, hogy a szóban forgó nemzeti rendelkezéseket „az egészség védelmének komoly követelményei” indokolják. Mindenesetre ez az önmagában is ellentmondásos érvelés az egészségpolitika „nemzeti hatáskörbe való visszahelyezése” szempontjából – amely elvet az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése ismerte el – sem kimondottan helytálló.
- 77 Végezetül az elővigyázatosság elvével kapcsolatban súlyosnak és helyrehozhatatlannak kell minősíteni azokat az egészségi károkat, amelyeket az olyan nehézfémekkel való érintkezés okozhat, mint a bárium és az ólom, főként, ha a védendő veszélyeztetett csoportot a játékokat kezükbe fogó gyermekek alkotják. A német kormány sürgősséget alátámasztó érveit (lásd a fenti 69. pontot) ebből következően tehát el kell fogadni.
- 78 Ugyanez érvényes az antimon, az arzén és a higany tekintetében alkalmazandó határértékek esetén is, noha a Bizottság nem ismerte el, hogy a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket az egészség védelmének komoly követelményei indokolnák. Semmi sem zárja ki ugyanis, hogy az érdemi ítélezést végző bíróság, alapos vizsgálatot követően, nem úgy válaszolja meg a német kormány által e témakörben felvetett összetett kérdéseket (lásd a fenti 65. pontot), hogy az antimon, az arzén és a higany tekintetében alkalmazandó, szóban forgó nemzeti rendelkezések szintén magasabb szintű védelmet biztosítanak a játékokról szóló új irányelv által biztosítottnál, és így a védendő gyermekek az egészségüket súlyosan és helyrehozhatatlanul érintő kockázatoknak lennének kitéve, amennyiben az ilyen szintű védelmet megtagadnák tőlük. Az azt övező bizonytalanság, hogy ténylegesen így határoz-e az érdemi ítélezést végző bíróság, még nem hatalmazza fel az ideiglenes intézkedésről határozó bírót, hogy az elővigyázatosság elvére tekintettel tagadja a súlyos és helyrehozhatatlan egészségkárosodás veszélyét, annál is kevésbé, mivel a német kormány komoly és meggyőző érveket szolgáltatott, amelyek kétségbe vonják a játékokról szóló új irányelv által biztosított védelem szintjét (lásd a fenti 61. pontot), valamint a Bizottság maga is elismerte a lekapart játékanyagok tekintetében, hogy a közölt nemzeti határértékek alacsonyabbak voltak az említett irányelv által előírtaknál.
- 79 A fentiek összességéből következik, hogy a német kormány jogilag megfelelő módon bizonyította a sürgősséget, amelyet a kérelmezett ideiglenes intézkedésnek kell biztosítani.

Az érdekek mérlegeléséről

- 80 A következetes ítélezési gyakorlat értelmében a fennálló különböző érdekek mérlegelése az ideiglenes intézkedésről határozó bíró számára annak meghatározását jelenti, hogy az ideiglenes intézkedést kérelmező fél ezen intézkedés elrendeléséhez fűződő érdeke megelőzi-e a vitatott aktus azonnali alkalmazásához fűződő érdeket, azt is vizsgálva, hogy ha ezen aktust esetleg megsemmisíti az érdemi

ítélkezést végző bíróság, az megváltoztatná-e az azonnali alkalmazásából adódó helyzetet, és fordítva, hogy a kérelmezett ideiglenes intézkedés elrendelése akadályozhatná-e a vitatott aktus teljes érvényesülését az érdemi kereset elutasítása esetén (lásd ebben az értelemben a Törvényszék elnöke T-457/09. R. sz., Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband kontra Bizottság ügyben 2011. március 18-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 69. pontját, valamint a T-345/12. R. sz., Akzo Nobel és társai kontra Bizottság ügyben 2012. november 16-án hozott végzésének 24. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 81 Mivel a jelen ügyben a német kormány ideiglenes intézkedés iránti kérelmének sürgősségét ugyanúgy bebizonyította, mint a *fumus boni iurist*, el kell ismerni, hogy jogos érdeke fűződik az általa kérelmezett ideiglenes intézkedés elrendeléséhez.
- 82 Ezenfelül az említett kormány helyesen hívja fel a figyelmet arra, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelése, ha azt az alapkérelem elutasítása követi, nyilvánvalóan sértené a belső piacon belül a jogszabályok közelítéséhez fűződő érdeket az EUMSZ 26. cikkel együttesen alkalmazott EUMSZ 114. cikk (1) bekezdésének rendelkezései értelmében, de a belső piac számára ebből keletkező hátrányokat viszonylag csekélynek kell minősíteni. A közölt nemzeti rendelkezésekben előírt határértékek ugyanis megegyeznek a játékokról szóló régi irányelv által előírtakkal, a játégyártásban már évtizedek óta ismertek és bevettek, így a játékipar nehézség nélkül tudja azokat alkalmazni és betartani. Ez a belső piacot érintő hátrány mindenesetre és főként nem helyrehozhatatlan, hanem csak ideiglenes, abból kifolyólag, hogy az érdemi határozatot követően a játékok újra behozhatók és forgalmazhatók. Ezzel szemben, ha az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasításra kerül, azonban az érdemi ítélkezést végző bíróság helyt ad a keresetnek, a gyermekek egészsége időközben súlyosan és helyrehozhatatlanul károsodhat.
- 83 A Bizottságnak az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elutasításához fűződő érdeke ezen okból háttérbe szorul a német kormány azon érdekével szemben, hogy a közölt nemzeti rendelkezések fennmaradjanak, annál is inkább, mivel a kért ideiglenes intézkedés csupán egy olyan jogi helyzetet tart fenn, amely már 1988 óta folyamatosan fennáll, és ennek fenntartása csak egy korlátozott időszakra vonatkozik. Tekintve, hogy a T-198/12. sz. ügyben az írásbeli eljárás 2012. december 14-én lezárult, várható, hogy a Törvényszék a következő hónapokban érdemi határozatot hoz.
- 84 Tekintve, hogy a másodlagosan kért ideiglenes intézkedés elrendelésének összes feltétele fennáll, helyt kell adni a vonatkozó kérelemnek.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK ELNÖKE

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék elnöke kötelezi az Európai Bizottságot, hogy ideiglenesen hagyja jóvá a Németországi Szövetségi Köztársaság által közölt, a játékokban található antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében meghatározott határértékre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek a Törvényszék érdemi határozathozataláig történő fenntartását.**
- 2) **A Törvényszék elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Törvényszék elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.**

Kelt Luxembourgban, 2013. május 15-én.

E. Coulon
hivatalvezető

M. Jaeger
elnök